

Crida de Sant Jordi del president de la Generalitat

Benvolguts i benvolgudes compatriotes,

Avui, Diada de Sant Jordi, és un dia de festa. És el patró de Catalunya i el celebrem amb la tradició del llibre i la rosa. És un costum únic al món, del nostre dia dels enamorats, el de regalar un llibre, una rosa, o les dues coses, a les persones que estimem. Aquesta tradició ens remet, a més, a valors i actituds que els temps difícils que vivim fan encara més importants. Ara que enguany se celebra el 70è aniversari d'un llibre que jo estimo molt, *El petit príncep* de Saint-Exupéry, em ve al cap una de les seves frases més boniques: "És el temps que has dedicat a la rosa el que fa que aquesta rosa sigui tan important per a tu". La rosa pot ser qualsevol persona o qualsevol cosa que estimem: Us animo que hi dediqueu una mica de temps, especialment en un dia com avui, cadascú en la mesura de les seves possibilitats. Que sortiu als carrers, que passegeu, que compreu la rosa, o les roses, encara millor, en qualsevol dels milers de parades, que us atureu a mirar llibres, remeneu, i en regaleu i us en regalín, i que mireu de fer un gest cap al nostres autors i les nostres editorials i les nostres llibreries i en la nostra llengua, especialment en un dia com avui.

La nostra rosa, de la qual ara ens hem d'ocupar, té algunes espines. Els temps són difícils, són complicats, i requeriran tota la nostra capacitat de treball, d'entrega, d'innovació, de generositat, per tirar les coses endavant. Una de les coses bones de la festa de Sant Jordi és que no es pot viure al marge dels altres: El llibre i la rosa s'han de regalar a algú, i algú cal que te'ls regali; no és tan agradable passejar sol com acompanyat, el carrer és més bonic quan és ple de gent. Igualment, esquivarem millor les espines del present, i guarirem millor les seves esgarrinxades, si ho fem junts, si ho fem plegats. Són temps per viure'ls amb una gran unitat. Els grans processos que es planteja el nostre país són els que cal emprendre perquè els reclama una gran majoria de la societat catalana, i són justos perquè es plantegen per beneficiar una gran majoria dels catalans i catalanes, els d'avui, però també els de demà. Quan sortim a passejar i a gaudir d'aquesta Diada pensem que tots els nostres compatriotes amb qui coincidirem són els nostres companys, les nostres companyes, amb qui compartim aquests temps difícils. Si els uns als altres ens ajudem a tenir cura de la nostra rosa, en sortirà, n'estic segur, un jardí esplèndid.

La rosa té espines, és cert, però sobretot té la flor. No ho hem d'oblidar. El país compta amb actius nombrosos que ens permeten veure el futur amb una certa esperança. Malgrat les greus dificultats que travessem, hi ha persones i empreses i entitats que inverteixen, que innoven, que s'arrisquen a posar nous productes al

mercat. I hi ha moltes famílies i moltes persones que tenen cura dels seus, de les persones més necessitades. Perquè l'actiu més principal de Catalunya som els catalans i les catalanes i per això podem tenir un sentiment més positiu de cara al futur. Tenim un gran potencial, ara retingut en part per manca d'instruments. És per això que plantegem d'exercir el nostre dret a decidir: perquè volem que ens deixin tenir cura de la nostra rosa, sense més tuteles que les que nosaltres escollim.

Us animo que sortiu al carrer a celebrar la Diada. Que no deixeu de regalar, si podeu, una rosa, o un llibre, o, per què no, les dues coses. Que poseu la senyera al balcó abans de sortir de casa. Que sortiu a passejar amb la gent que estimeu. I ara que us sentiu part d'un poble lliure, creatiu i generós, obert al món del qual se sent part i vol, a més a més en la proporció que li toqui, ajudar a millorar. Fem-ho d'aquesta manera. Viviu aquesta Diada, que és un dels dies bonics que es poden viure al món, amb tota l'alegria que pugueu i fent sentir aquesta alegria a les persones que us envolten.

Molt bona Diada a tothom!

Visca Catalunya!